

Brüssel, 30. august 2019
(OR. en)

11814/19

Institutsioonidevaheline
dokument:
2019/0175(NLE)

PECHE 365

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	30. august 2019
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2019) 380 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2019) 380 final.

Lisatud: COM(2019) 380 final



Brüssel, 30.8.2019
COM(2019) 380 final

2019/0175 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) kohaselt taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid mere bioloogiliste ressursside kasutamise kaudu maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust tasemest kõrgemal. Tähtis vahend nende eesmärkide saavutamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine.

6. juuli 2016. aasta määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, on täpsustatud vahemikena väljendatud kalastussuremuse väärtused, mida kasutatakse käesolevas ettepanekus ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks, eelkõige maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks ja säilitamiseks.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2020. aasta kalapüügivõimalused seoses majanduslikult kõige tähtsamate Läänemere kalavarudega. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse kalapüügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekuga kehtestatakse kvoodid, mille maht on kooskõlas 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) sätestatud eesmärkidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Esitatud meetmed on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu säästva arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu liidule. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Nõukogu asjakohase määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikeid 6 ja 7 ning artiklit 17, on liikmesriikidel õigus jaotada need kalapüügivõimalused piirkondadele või ettevõtjatele vastavalt nimetatud artiklites sätestatud kriteeriumidele. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud püügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise konkreetse määrase võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend: määrus.

See on ettepanek kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Läänemere nõuandekomisjoniga (BSAC) peeti konsultatsioone komisjoni teatise alusel, milles käsitleti 2020. aasta kalapüügivõimalusi ühise kalanduspoliitika raames (COM(2019) 274 (final)). Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) esitas ettepaneku teadusliku põhjenduse. Kaaluti kõiki asjaomaste kalavarude kohta esitatud esialgseid seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu olemasoleva poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2019. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Teadusorganisatsioon, kellega konsulteeriti, oli Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES).

Liit taotleb igal aastal ICESilt teaduslikke nõuandeid tähtsate kalavarude seisundi kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüügi ettepanek tehakse majanduslikult kõige tähtsamate varude kohta (www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx).

- **Mõjuhinnang**

Ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille kohaselt kohandatakse kalapüüki pikaajaliselt säästva tasemeni ja seejärel hoitakse sellel tasemel. Sellise lähenemisviisi tulemuseks on stabiilne püügisurve, kõrgemad kvoodid ning ka kalurite ja nende perekondade suurem sissetulek. Kasvav lossimismaht toob eeldatavalt kasu kalandussektorile, tarbijatele, töötlejatele ning jaekaubandussektorile nagu ka ülejäänud tööndusliku ja harrastuskalapüügi abitööstusele.

Viimastel aastatel Läänemere kalapüügivõimaluste kohta võetud otsuste toel on juba õnnestunud viia kalastussuremus kooskõlla lubatud kogupüügi kehtestamise ajale vastavate maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikega kõikide varude, välja arvatud ühe puhul, ning taastada kalavarud ja tasakaalustada püügivõimsus ja kalapüügivõimalused. Kahjuks sattusid Läänemere idaosa tursa varud 2019. aastal tugeva surve alla ning tursa püük ei ole 2020. aastal ja suure tõenäosusega ka järgmistel aastatel kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega. Seega on endiselt vaja teha edusamme kõikide liikide varude taastamiseks, kuna neist mõne puhul on biomassi piir endiselt ohutust madalam, ning kõigi kalavarude puhul tuleks lähtuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest.

Eespool esitatut arvesse võttes vähendatakse komisjoni ettepanekuga Läänemere lääneosa räime püügi võimalusi 71 %, Läänemere keskosa räime püügi võimalusi 10 %, Botnia lahe räime püügi võimalusi 27 %, atlandi merilesta püügi võimalusi 32 %, põhibasseini lõhe püügi võimalusi 5 %, kilu püügi võimalusi 25 % ja Läänemere lääneosa tursa püügi võimalusi 68 %.

Läänemere idaosa tursa kohta teatas ICES, et tal ei ole võimalik esitada 2020. aasta vältimatu kaaspüügi näitajaid enne, kui nõukogu võtab käesoleva aasta oktoobris vastu kavandatud määruse. Komisjoni hinnangul vähenevad Läänemere idaosa tursa püügi võimalused. Komisjoni ettepanekuga suurendatakse Riia lahe räime püügi võimalusi 11 % ja kantaks üle Soome lahe lõhe püügi võimalused.

Seepärast kujutaks 2020. aasta ettepanekute majanduslik mõju endast kõikide liikmesriikide laevastike püügivõimsuse vähendamist. Kokku hõlmab komisjoni ettepanek ligikaudu 469 000 tonni Läänemere kalapüügivõimalusi, mis on 23,6 % vähem kui 2019. aastal. Läänemere mitmeaastases kavas on ette nähtud, et heas seisundis kalavarude lubatud kogupüügi võib kehtestada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagava väärtuse ülemisse vahemikku (nn vahemiku ülempiir), eelkõige selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused piirduksid 20 %ga. Komisjon ei tee siiski ettepanekut kasutada seda võimalust, kuna lääneosa räime ning Läänemere lääne- ja idaosa tursa varude biomass on allpool ohutuid bioloogilisi piire. Lisaks sõltuvad kiluvarud üksnes ühest heast põlvkonnast ja seepärast väheneb biomass ICESi hinnangul järgmistel aastatel. Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ülemise vahemiku kasutamisega kaasneb oht, et edaspidi väheneb biomass veelgi. Lisaks andis ICES Botnia lahe räime kohta ettevaatusprintsipil põhineva nõuande, milles ei kehtestata maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikke. Atlandi merilest on mitmeaastase kava kohaselt kaaspüügina püütav liik, mille kohta ICES ei kehtesta maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikke. Samuti on mitmeaastase kava kohaselt lubatud kasutada heas seisundis kalavarude segapüügi puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ülemist vahemikku, kui see on vajalik ühise kalanduspoliitika ja mitmeaastase kava eesmärkide saavutamiseks. Kuigi räimepüügi puhul on tegemist segapüügiga, ei tee komisjon ettepanekut kasutada Läänemere keskosa räime puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ülemist vahemikku, kuna need varud sõltuvad üksnes ühest heast põlvkonnast ja räime saadakse segapüügina koos tursaga, mille olukord halveneb.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere kalapüügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi elemente ega uusi haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanekus käsitletakse iga-aastast määrust 2020. aasta kohta ning seepärast ei sisalda see läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontroll, mis lähtub lubatud kogupüügist ja kvootidest, kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks liikmesriikide 2020. aasta kalapüügivõimalused seoses teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmadega.

Läänemere kalapüügi mitmeaastane kava jõustus 20. juulil 2016¹. Kõnealuse kava kohaselt tuleb püügivõimalused kindlaks määrata vastavalt kava eesmärkidele ja need peavad olema kooskõlas kalastussuremuse sihttasemetega, mis põhinevad eelkõige ICESi või samasuguse tunnustatud sõltumatu teadusasutuse parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel. Juhtudel, kus biomass on allpool parimates teaduslikes nõuannetes esitatud võrdlusaluseid, tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks tasemel, mis vastab kalastussuremusele, mida vähendatakse proportsionaalselt, võttes arvesse varude biomassi vähenemist.

Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ettepanek esitatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 1 (milles osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõikega 4 (milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastastes majanduskavades sätestatud eeskirjadele).

Selleks et vajaduse korral kehtestada ELi kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati varude vastavad kogused maha ICESi soovitatud lubatud kogupüügist. Lubatud kogupüük ja liikmesriikide vahel jaotatud kvoodid on esitatud käesoleva määruse lisas.

Läänemere lääneosa räime varud on ICESi hinnangu kohaselt jätkuvalt väiksemad kui kudekarja biomassi piirmäära miinimumtase (B_{lim}), millest allpool võib paljunemise võime olla ICESi arvamusel järgi vähenenud. Määruse (EL) 2016/1139 artiklis 5 on nõutud, et kui teaduslikus nõuandes osutatakse, et kalavarud on väiksemad kui B_{lim} , tuleb võtta parandusmeetmed, et tagada asjaomaste kalavarude kiire taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikule tasemele. Sellise taseme saavutamiseks tuleb esiteks määrata asjaomaste kalavarude püügi võimalused kindlaks tasemel, mis vastab F_{MSY} -vahemiku ülemisest osast madalamale kalastussuremuse tasemele, ja teiseks võtta parandusmeetmeid. Võttes arvesse Läänemere lääneosa räime biomassi vähenemist, teeb komisjon määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõike 4 kohaselt ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük F_{MSY} -vahemikust madalamal tasemel. Komisjon teeb ettepaneku kasutada vahemiku madalamat väärtust ja vähendada seda veelgi. Selle tulemusel oleks lubatud kogupüük 2 651 tonni (-71 %), mis ICESi andmetel võimaldab seda, et biomass on 2022. aastaks B_{lim} -väärtusest suurem.

Läänemere idaosa tursa puhul oli ICESil pärast mitut aastat võimalik teha jälle analüütiline hindamine. ICESil ei olnud siiski võimalik määrata kindlaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagavate kalastussuremuse vahemike väärtusi. Lisaks näitas ICESi hinnang, et kalavarud on väiksemad kui B_{lim} -väärtus ja see jääks keskpikas perspektiivis B_{lim} -väärtusest allapoole, isegi kui kalapüüki üldse ei toimu. Seepärast võttis komisjon 2019. aasta juulis vastu erakorralised meetmed, millega ta otsustas, et tursa püük piirkondades, kus on rohkelt Läänemere idaosa turska, on kuni aasta lõpuni keelatud. Tõhusam viis püügi piiramiseks on siiski keelata sihtpüük ja kehtestada väga piiratud lubatud kogupüük üksnes kaaspüügile. Komisjon palus ICESil esitada asjakohased näitajad, kuid ICES teatas, et tal ei ole võimalik esitada 2020. aasta vältimatu kaaspüügi näitajaid enne, kui nõukogu võtab käesoleva aasta oktoobris vastu kavandatud määruse. Komisjoni hinnangul vähenevad Läänemere idaosa tursa püügi võimalused [...] %. Komisjoni eesmärk on esitada ettepanek 2020. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva määruse muutmiseks, kui ICES esitab 2020. aasta vältimatu kaaspüügi näitajad. Võttes arvesse Läänemere idaosa tursa varude seisundit ja ICESi nõuannet, et kudemiskohtade püügiks sulgemine tooks kalavarudele täiendavat kasu, mida ei

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

ole võimalik saavutada üksnes lubatud kogupüügiga (nt suurenenud juurdekasv tänu häirimatule kudemisele), pikendatakse kehtivat suvist kudemiskohtade sulgemist ja laiendatakse selle ulatust. Lisaks on keelatud harrastuskalapüük, kuna püütavad kogused muutuvad suureks, kui lubatud kogupüüki vähendatakse üksnes kaaspüügiga seotud väga piiratud kogupüügiks.

Läänemere keskosa ja Riia lahe räime kavandatud lubatud kogupüük, samuti kilu, põhibasseini lõhe ja Läänemere lääneosa tursa kavandatud lubatud kogupüük vastab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagavale kalastussuremuse vahemikule, millele on osutatud määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikes 3. Põhibasseini lõhe puhul palusid Soome ja Eesti, et eelmisel aastal kehtestatud piiratud piirkondadevaheline paindlikkus säilitataks ka järgmisel aastal. Läänemere lääneosa tursa kohta märkis ICES, et varude olukord on ebakindel ja halveneb veelgi, mistõttu pikendatakse ja laiendatakse uuesti talvist kudemiskohtade püügiks sulgemist, kuna ICES leiab, et see võib anda täiendavat kasu, mida ei ole võimalik saavutada üksnes lubatud kogupüügiga. Kuna harrastuskalapüük mõjutab oluliselt kalastussuremust, vähendatakse harrastuspüügi puhul kaasavõetava saagi piirmäära lubatud kogupüügiga samas ulatuses. Kuna alarajoonis 24 esineb nii Läänemere ida- kui ka lääneosa turska ja 2019. aastal võeti vastu erakorralised meetmed, on tursa sihtpüük keelatud ja lubatud on üksnes vältimatu kaaspüük kaugemal kui kuus meremiili kaldast alarajoonis 24. Selleks et kehtestada Läänemere idaosa tursa majandamise piirkonnaga võrdsed tingimused, on harrastuskalapüük keelatud kaugemal kui kuus meremiili kaldast alarajoonis 24, kuna kõnealuses piirkonnas esineb peamiselt Läänemere idaosa turska.

Atlandi merilesta lubatud kogupüük vastab alarajoonide 21–23 varude puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuannete kombinatsioonile ja alarajoonide 24–32 varude puhul ICESi lähenemisviisile, mida kasutatakse selliste kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid. Soome lahe lõhe ja Botnia lahe räime lubatud kogupüük vastab ICESi väljatöötatud lähenemisviisile, mida kasutatakse selliste kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid.

Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96 kehtestati lubatud kogupüügi haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artikli 3 kohased paindlikkust ning artikli 4 kohased ettevaatusprintsipi või analüütilist lubatud kogupüüki käsitlevad sätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkuse mehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriik ei kasuta määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning vajaduse korral kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning muude nõuandekomisjonide koostatud aruandeid, samuti võttes arvesse asjaomastes geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades loodud nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ning liikmesriikide ühiseid soovitusi.
- (2) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Kalapüügivõimalused tuleks jaotada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus, ning võttes asjakohaselt arvesse määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärgi.
- (3) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult hiljemalt 2020. aastaks.
- (4) Lubatud kogupüük tuleks seega kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1139² on kehtestatud Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

(edaspidi „kava“). Kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Selleks tuleb asjaomaste kalavarude kalastussuremuse sihttase, mis on väljendatud vahemikena, saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt 2020. aastaks. 2020. aastal kohaldatavate Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude püügi piirangute kehtestamisel on asjakohane pidada silmas kava eesmärkide saavutamist.

- (6) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) on märkinud, et Läänemere lääneosa räime biomass on alarajoonides 20–24 jätkuvalt allpool kudekarja biomassi piirmäära miinimumtasest (B_{lim}), millest allpool võib paljunemisevõime olla vähenenud. Seepärast soovitas ICES 29. mail 2019 antud iga-aastases kalavarude nõuandes neid varusid mitte püüda. Seepärast tuleb vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 2 võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomaste kalavarude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikul tasemel. Lisaks eeldab see säte täiendavate parandusmeetmete vastuvõtmist. Selleks tuleb arvesse võtta ühise kalanduspoliitika ja eelkõige kava eesmärkide saavutamise ajakava, võttes arvesse võetud parandusmeetmete oodatavat mõju, pidades samal ajal kinni eesmärgist saavutada majanduslik, sotsiaalne ja tööhõivealane kasu, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2. Sellest tulenevalt ja kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 4 on asjakohane, et Läänemere lääneosa räime püügi võimalused kehtestatakse tasemel, mis on väiksem kalastussuremuse tasemetest vahemikust, et võtta arvesse biomassi vähenemist.
- (7) Läänemere idaosa tursa varude puhul oli ICESil pärast mitut aastat võimalik teha jälle analüütiline hindamine. ICESi hinnang näitas, et biomass on väiksem kui B_{lim} -väärtus ja see jääks keskpikas perspektiivis B_{lim} -väärtusest allapoole, isegi kui kalapüüki üldse ei toimu. Seepärast soovitas ICES teaduslikus nõuandes neid varusid 2020. aastal mitte püüda. ICESil ei olnud siiski võimalik määrata kindlaks kalastussuremuse vahemike väärtusi. Kalavarude hindamise põhjal ja võimalikult kiireks reageerimiseks võttis komisjon vastu rakendusmääruse (EL) 2019/1248, millega kehtestatakse erakorralised meetmed, et leevendada tõsist ohtu Läänemere idaosa tursa (*Gadus morhua*) varude säilimisele³. Vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 2 tuleb 2020. aasta kalapüügivõimalused kehtestada nii, et tagatakse kalavarude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikul tasemel.
- (8) Kui Läänemere idaosa tursa püügi võimalused kehtestatakse vastavalt teaduslikus nõuandes esitatud tasemele, võib kohustus lossida kogu segapüügist, sealhulgas Läänemere idaosa tursa kaaspüügist saadud saak tekitada püüki piiravate liikide probleemi. Selleks et saavutada õige tasakaal kalapüügi jätkumise vahel, arvestades võimalikke ränki sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea bioloogiline seisund, kuigi segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane kehtestada Läänemere idaosa tursa kaaspüügi jaoks konkreetne lubatud kogupüük. Lubatud kogupüükide tase peaks hoidma ära kalastussuremuse suurenemise ning pakkuma stiimuleid selektiivsuse suurendamiseks ja soovimatu saagi vältimiseks.

³ Komisjoni 22. juuli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1248, millega kehtestatakse meetmed, et leevendada tõsist ohtu Läänemere idaosa tursa (*Gadus morhua*) varude säilimisele (ELT L 195, 23.7.2019, lk 2).

- (9) Lisaks on määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikes 2 märgitud, et tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada kalavarude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikul tasemel. Teaduslikust nõuandest nähtub, et kudemiskohtade püügiks sulgemine tooks kalavarudele täiendavat kasu, mida ei ole võimalik saavutada üksnes lubatud kogupüügiga (nt suurenenud juurdekasv tänu häirimatule kudemisele). Läänemere idaosa tursa varude seisundit arvestades on asjakohane laiendada kõnealuse liigi suhtes kehtiva suvise kudemiskohtade sulgemise ulatust ja pikendada seda ajaliselt. Lisaks nähtub teaduslikust nõuandest, et Läänemere idaosa tursa harrastuspüügi suhteline tähtsus sõltub lubatud kogupüügi tasemest. Kuna lubatud kogupüüki vähendatakse märgatavalt, on harrastuskalapüügi käigus püütud kogused märkimisväärsed. Seepärast on asjakohane keelata tursa harrastuspüük alarajoonides 25 ja 26, kus Läänemere idaosa turska leidub kõige rohkem.
- (10) Läänemere lääneosa tursa varude kohta ilmneb teaduslikust nõuandest, et harrastuspüük mõjutab oluliselt kõnealuste varude üldist kalastussuremust. Võttes arvesse kõnealuste varude hetkeseisundit ja lubatud kogupüügi vähendamist, on asjakohane vähendada ühe kaluri kohta kaasavõetava saagi päevast piirmäära. See ei piira töendusliku kalapüügi suhtes kohaldatava suhtelise stabiilsuse põhimõtte kohaldamist. Lisaks nähtub teaduslikust nõuandest, et alarajoonis 24 esineb nii lääne- kui ka idaosa turska. Selleks et kaitsta idaosa tursa varusid ja tagada Läänemere idaosa tursa majandamise piirkonnaga võrdsed tingimused, on asjakohane piirata lubatud kogupüügi kasutamist alarajoonis 24 tursa kaaspüügile, välja arvatud väikesemahuline rannapüük, mis toimub seisevpüüinistega kuni kuue meremiili kaugusel kaldast asuvates piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri, kuna nendes madalates rannikuvetes esineb peamiselt lääneosa turska. Seetõttu ning alarajoonidega 25 ja 26 võrdsete tingimuste tagamiseks tuleks keelata tursa harrastuspüük alarajoonis 24 kaugemal kui kuus meremiili kaldast. Võttes arvesse kalavarude nõrka seisundit ja teaduslikke nõuandeid, millest nähtub, et eelkõige kudemiskohtade sulgemine võib kalavarudele tuua täiendavat kasu, mida ei ole võimalik saavutada üksnes lubatud kogupüügiga (nt suurenenud juurdekasv tänu häirimatule kudemisele), on asjakohane kehtestada uuesti talvine kudemiskohtade sulgemine.
- (11) Selleks et tagada rannapüügi võimaluste täielik ärakasutamine, on asjakohane kehtestada liikmesriigile, kes on selle kohta taotluse esitanud, lõhe osas piiratud piirkondadevaheline paindlikkus ICESi alarajoonidest 22–31 selle alarajooni 32.
- (12) ICESi nõuande kohaselt on 32 % lõhesaagist valesti registreeritud, peamiselt meriforelli saagina. Kuna meriforelli püütakse Läänemeres peamiselt rannikuvetes, on asjakohane keelata meriforelli püük kaugemal kui neli meremiili ja piirata meriforelli kaaspüük kolme protsendini meriforelli ja lõhe kombineeritud püügist, et vältida lõhesaagi valesti registreerimist meriforelli saagina.
- (13) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009⁴, eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning kalapüügivõimaluste

⁴ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollistüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

ammendumise andmete esitamist komisjonile. Seetõttu tuleks käesolevas määruses täpsustada koodid, mida liikmesriigid kasutavad komisjonile andmete saatmisel käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta.

- (14) Nõukogu määruses (EÜ) nr 847/96⁵ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.
- (15) Uue teadusliku nõuande alusel tuleks norra tursiku esialgne lubatud kogupüük ICESi 3.a rajoonis ning ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes kehtestada ajavahemikuks alates 1. novembrist 2019 kuni 31. oktoobrini 2020.
- (16) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2020. Lisaks tuleks käesolevat määrust kohaldada norra tursiku suhtes ICESi 3.a rajoonis ning ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes alates 1. novembrist 2019 kuni 31. oktoobrini 2020. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused 2020. aastaks ning muudetakse teatavaid määruses (EL) 2019/124⁶ kindlaks määratud püügivõimalusi teistes vetes.

⁵ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

⁶ Nõukogu 30. jaanuari 2019. aasta määrus (EL) 2019/124, millega määratakse 2019. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 29, 31.1.2019, lk 1).

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemerele tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „alarajoon“ – Läänemeres paiknev ICESi alarajoon, mis on määratletud nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009⁷ III lisas;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) – iga kalavaru kogus, mida võib püüda aasta jooksul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (4) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslikud püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil.

II PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ja vajaduse korral nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

- (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
- (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

- (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
- (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
- (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast mahaarvamist.

Artikkel 6

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud, sihtliiki mittekuuluva liigi varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides, on kindlaks määratud käesoleva määruse lisas, et teha erand kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, nagu on ette nähtud kõnealuses artiklis.

Artikkel 7

Meetmed seoses tursa harrastuspüügiga alarajoonides 22–26

1. Alarajoonides 22–24 toimuva harrastuskalapüügi käigus tohib üks kalamees jätta endale kuni kaks turska päevas.
2. Harrastuskalapüük on keelatud alarajoonis 24 kaugemal kui kuus meremiili mõõdetuna lähtejoontest ning alarajoonides 25 ja 26.
3. Lõiked 1 ja 2 ei piira rangemate siseriiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 8

Meetmed seoses meriforelli ja lõhe püügiga alarajoonides 22–32

1. Kalalaevadel on alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2020 alarajoonides 22–32 keelatud püüda meriforelli vetes, mis asuvad lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Nendes vetes lõhe püüdmisel ei tohi meriforelli kaaspüük mis tahes ajal ületada 3 % lõhe ja meriforelli kogusaagist – kas pardal olevast või pärast iga püügireisi lossitud saagist. Nendes vetes lõhe püüdvate laevade kaptenid peavad tagama, et nende püügitegevust saavad igal ajal jälgida liikmesriigi kontrolliasutused. Sellel eesmärgil võivad need kalalaevad olla varustatud näiteks laevaseiresüsteemiga (VMS-süsteem) või võrdväärse elektroonilise seiresüsteemiga.
2. Lõige 1 ei piira rangemate siseriiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 9

Paindlikkus

1. Kui käesoleva määruse lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.

2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 ei kohaldata juhul, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 10

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, kasutavad nad käesoleva määruse lisas esitatud kalavarude koode.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Määruse (EL) 2019/124 muutmine

Määruse (EL) 2019/124 IA lisa muudetakse järgmiselt.

Norra tursiku ja seotud kaaspüügi püügivõimaluste tabel ICESi 3.a rajoonis ning ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes asendatakse järgmise tabeliga:

Liik:	Norra tursik ja seotud kaaspük		Püügipiirkond:	3.a rajoon; 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu veed	
	Trisopterus esmarki			(NOP/2A3A4.)	
Aasta	2019	2020	Analüütiline TAC		
Taani	54 949	(1)(3)	p.m.	(6)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3.
Saksamaa	11	(1)(2)(3)	p.m.	(6)	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.
Madalmaad	40	(1)(2)(3)	p.m.	(6)	
Liit	55 000	(1)(3)	p.m.	(6)	
Norra	14 500	(4)	p.m.		
Fääri saared	5 000	(5)	p.m.		
Lubatud kogupük (TAC)	Ei kohaldata	Ei kohaldata			

(1)

Kiltursa ja merlangi kaaspük võib moodustada kuni 5 % kvoodist (OT2/*2A3A4). Merlangi ja kiltursa kaaspük, mis arvestatakse käesoleva sätte kohaselt kvoodist maha, ja nende liikide kaaspük, mis arvestatakse kvoodist maha vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikele 8, ei tohi kokku ületada 9 % kvoodist.

(2)

Selle kvoodi alusel võib püüda ainult ICESi 2a, 3a ja 4. püügipiirkonna liidu vetes.

(3)

Liidu kvoodi alusel võib püüda ainult alates 1. novembrist 2018 kuni 31. oktoobrini 2019.

(4)

Kasutatakse sortimisvõret.

(5)

Kasutatakse sortimisvõret. Sisaldab kuni 15 % vältimatut kaaspüki (NOP/*2A3A4), mis arvestatakse sellest kvoodist maha.

(6)

Liidu kvoodi alusel võib püüda ainult alates 1. novembrist 2019 kuni 31. oktoobrini 2020.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020, välja arvatud artikkel 11, mida kohaldatakse alates 1. novembrist 2019 kuni 31. oktoobrini 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*